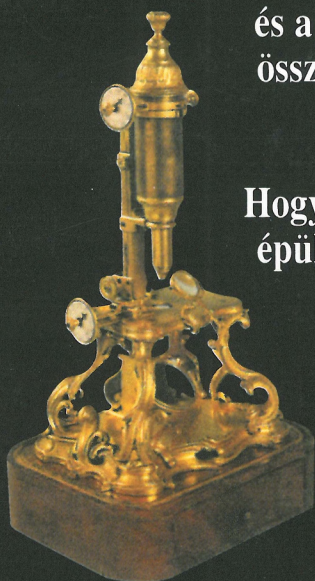

Magyarországnak 1711–1815 között öt uralkodója volt. Habsburg-leszármazottak valamennyien, de mégsem mind Habsburgok. A nagy múltú dinasztia férfiágon 1740-ben kihalt. A bécsi politikának azonban a birodalom valamennyi országában és tartományában sikerült elfogadtatni a nőági örökösödést. A Habsburgok után így a Habsburg-Lotaringiaiak következtek.

Öt uralkodó, öt eltérő jellem: a méltóságteljes, de alattvalói érdekei iránt közömbös III. Károlytól a lelkiismeretes, de mindenbe beavatkozó Mária Terézián, az önfeláldozó II. Józsefen és a korán elhalt II. Lipóton keresztül a rosszindulatú, gyanakvó Ferencig. Ha úgy látszott, hogy valamelyiküknek sikerült lecsendesítenie a magyar alattvalók elégedetlenségét, utódjának új nehézségekkel kellett szembenéznie. Pedig ez a több mint száz év az ország egyesítésének, benépesítésének, gazdasági helyreállításának, a hazai tudomány és a barokk művészet felvirágzásának időszaka is. Vajon összeegyeztethető-e egymással a Habsburg kétfejű sas hatalma és a haza gyarapodása? Mivel tudott e felvirágzáshoz hozzájárulni a lakosság? Hogyan éltek urak, polgárok és parasztok? Milyen tájat, épületeket, bútorokat láttak maguk körül? Hogyan éltek, milyen eszmékért lelkesedtek a köznemesi kúriák, a főnemesi kastélyok és a parasztházak lakói? Ezt az ellentmondásos korszakot mutatja be a sorozat ötödik kötete.

28188

ISBN 963-548-538-7

9 789635 485383

ISBN 963208466-7

9 789632 084664